

Hollandse meesters

Wintersport Bij de Oostenrijkse skischolen werken honderden Nederlanders. 'Mijn leven draait om skiën, ís skiën.'

Tekst: Florien van Rees **Foto's:** Marco Okhuizen

Biertjes als welkome fooi

Dit is het 10de seizoen van Marc Vermaas (30) uit Maasland als snowboardleraar. Hij werkt bij skischool Zell am See.

Ik heb een mbo-opleiding ict en had direct na school een baan bij Casema. Toen ik hoorde dat ik in Kaprun makkelijk als snowboardleraar aan de slag kon, heb ik mijn baan opgezegd. Ik heb nu mijn Landes 2-diploma, maar ben niet toegelaten voor Staatlich. Ik verdien 1350 euro netto per maand, daar gaat 300 euro kamerhuur af. Na afloop van het seizoen heb ik 1000 tot 2000 euro over. Daarmee

moet ik tot de zomer doen; dan ben ik duikleraar op Curaçao. Ooit ben ik een keer ontslagen, na twee weken in Obertauern. Ik moest flyeren voor de skischool, maar was dronken en ben in slaap gevallen. Einde verhaal. Ik kon wel direct verder in Flachau.

Hier heb ik vrijwel alleen nog privélessen. Snowboarden is een beetje uit. In Zell am See komen veel gezinnen met kinderen, en coolkids kiezen eerder voor twintips-ski's dan voor een snowboard. In het hoogseizoen geef ik zeven dagen per week privéles, vier of vijf uur per dag. In het laagseizoen veel

minder. Soms doe ik na afloop wat administratie op de skischool. Vaak drink ik tussen 3 en 4 uur biertjes met mijn leerlingen. Dat is eigenlijk een soort fooi. Toen ik nog groepen had, had ik zo'n honderd leerlingen per seizoen, goed voor zo'n twee of drie polsbreuken. Ze droegen geen van allen polsbescherming trouwens. Ik denk weinig aan de toekomst. Dit is mijn leven, als er een mooie gelegenheid is, grijp ik die, ik maak geen plannen. Maar het is wel zo: tot voor kort stond mijn leven in het teken van de winter. Nu denk ik ook weleens aan de zomer."

Marc
bij de 'fun
slope' op de
Schmittenhöhe,
Zell am See

'Tot voor kort stond mijn leven in het teken van de winter. Nu denk ik ook weleens aan de zomer'

En sliert kleuters kruist het spoor van de sleeplift op de gletsjer van de Kitzsteinhorn. Keurig in dezelfde lijn als de juf, die voorop skiet. Bij kleuter nummer vier gaat het mis. Het kind botst op een dame in de lift. Kleuter en dame vallen, de juf helpt het kind overeind en skiet terug naar haar groep, de dame liggend achterlatend. Verderop staat een leraar te dollen met twee pubers die net op de *Rennstrecke* hun snelheid hebben gemeten.

Met hart en ziel

Beide leraren komen uit Nederland, net als honderden anderen bij evenzovele skischolen in Oostenrijkse dorpen. De Nederlanders zijn gewild. Ze spreken hun talen, waardoor ze inzetbaar zijn voor leerlingen uit verschillende landen. En ze houden met hart en ziel van de bergen. Vandaar dus dat de Vereniging van Oostenrijkse Skileraren afgelopen najaar een oproep deed aan met name Nederlandse jongeren om skileraar te worden. Want in sommige gebieden is een tekort, veroorzaakt door de toegenomen vraag naar privélessen.

Wie alleen maar beter dan gemiddeld skiet, kan niet direct als leraar aan de slag. In Oostenrijk is minstens één diploma nodig, *Anwärter*. Daarna komen nog *Landes 1*, *Landes 2* en *Staatlich*. *Anwärter* is in tien dagen te halen, kost ruim 1000 euro en kan in Landgraaf beginnen. Onderdelen zijn lawinekennis, EHBO, Duits en skitechniek. *Landes 1* en *2* stellen veel hogere eisen aan onder meer skiën op buckelpistes en in diepe sneeuw. Duur: tien dagen, in Oostenrijk. Kosten: 1500 euro.

Staatlich vergt een beroepsopleiding van een klein jaar. Je moet er toelatings-

examen voor doen en de opleiding kost een paar duizend euro. Wie een staatsdiploma op zak heeft, mag een skischool beginnen en zelf leraren opleiden.

Zell am See-Kaprun is een populair skigebied, mede door de eeuwig besneeuwde Kitzsteinhorn (3202 m). Bij de drie skischolen van Zell am See en de tien skischolen in Kaprun werken dan ook tientallen Nederlanders.

Vrije types

Het is een bijzonder soort mensen. Relaxte, vrije types, stuk voor stuk verzot op skiën sinds ze als kind door hun ouders op latjes werden gezet. Half december verruilen ze hun leven in het vlakke Nederland voor vier of vijf maanden in de bergen. Ze wonen met elkaar in kleine appartementen waar het meestal een enorme bende is, delen hun slaapkamer met een ander, komen tijdens de lessen nauwelijks zelf aan skiën toe.

Voor het geld hoeven ze het ook al niet te doen. Afhankelijk van het diploma varieert het salaris van 750 tot zo'n 1500 euro netto per maand. Daarvan moeten ze hun kamer huren, skimateriaal kopen en boodschappen doen. De rest gaat op aan uitgaan.

Een enkeling klust zelfs bij, in de horeca of als folderuitdeler voor de skischool.

Maar ze zijn gelukkig, ervaren het leven met hun rommelige huis en lage salaris als een feest. Ze leven zonder agenda, werken met mensen die op vakantie zijn, gaan in hun vrije tijd los op en buiten de pistes, gaan avond aan avond uit, zijn elkaars 'familie' en vrienden, delen hun drank met elkaar, en het bed.

En ze kunnen zich niet voorstellen dat ze het wellicht ooit moeten doen met één, hooguit twee weken wintersport per jaar. ■

En dan ook nog even afstuderen

Het is het vierde hele seizoen van **Melanie Meijer zu Schlochtern (26)** in Zell am See. Ze geeft les bij skischool Outdo.

‘**W**ie alleen maar komt om te feesten, staat stipt om 10 uur bij z’n klasje. Ik ga ook veel uit, maar sta wel al om half 9 bij de lift. Ik ben hier om te skiën en doe dat zeven dagen in de week. Die kater ben je zo kwijt. Op mijn vrije dagen kom ik met mijn skipas overal; Kitzbühel, Leogang... Ik kan me niet meer voorstellen dat een mens genoeg heeft aan één week wintersport per jaar. Ondertussen ben ik aan het afstuderen. Ik heb een bachelor biologie aan de VU en heb net mijn master-scriptie *ecology* ingestuurd. Als ik een mooie job krijg als marine-bioloog, zeg ik geen nee, maar ik wil óók skiën. Ik wil nog zoveel leuke dingen doen, dan verdien ik maar wat minder. In lesgeven ben ik steeds professioneler geworden. Je gaat er zelf ook beter van skiën. Ik heb mijn lerarendiploma gehaald bij de Nederlandse Ski Vereniging. Het staat gelijk aan Landes 2. Daarmee verdien ik 1350 euro netto. Ik betaal 300 euro huur voor mijn eigen kamer in een huis met een paar werkende Dostenrijkse meiden. In een skilerarenhuis is het een grote troep, erger dan een studentenhuus. En je weet nooit wie je er ’s ochtends aantreft. Ik mis thuis niet, ben graag ergens anders. In de zomer kan ik in een warm land aan de slag als kitesurfleraar. Ik geloof dat ik een beetje onthecht ben.’

‘Ik wil nog zoveel leuke dingen, dan verdien ik maar wat minder’

Melanie
bij de
Kapellenbahn,
Zell am See.

outdo
Skischool Zell am See

HABLA

‘Als je 18 bent, horen feesten en seks erbij; ik ga liever uit eten’

Dirk Jan bij Böcki Kinderland, Kaprun

Een baan die geld kóst

Hagenaar **Dirk Jan Noordermeer (45)** geeft al tien jaar les in Zell am See en Kaprun. Dit jaar bij Alpin Skischule.

‘Als tiener moest ik werken en sparen om op wintersport te kunnen. Toen ik alles kon, wilde ik meer leren en langer blijven. Dat kon

alleen door leraar te worden. Toen was ik al 35. Ik ben elektrotechnisch ingenieur en heb een vaste baan in de schouwburg van Leiden. Elk jaar ben ik drie maanden hier. Daar neem ik vakantie en onbetaald verlof voor op. Als Landes-leraar verdien ik 1250 euro netto per maand. Daar moet geld bij,

ik moet er voor sparen. Maar er is niks zo leuk als mensen die aan het begin van de week nog niks kunnen aan het eind van de week met een big smile de Maiskogel af te zien skiën. Met kinderen werken vind ik ook ontzettend leuk. Ze zijn altijd dankbaar als ze iets leren, zijn altijd eerlijk en direct. En alle energie

die je geeft, krijg je in het kwadraat terug, met een heleboel lol erbij. Mijn meeste medebewoners in het lerarenhuis zijn tussen de 19 en 25. Ik heb een eigen kamer, daar mag je als ervaren kracht van 45 om vragen, vind ik. Ik wil privacy. Stappen past me niet meer; ik heb thuis een heel lief vrien-

dinnetje. Als je 18 bent, horen feesten en seks erbij; ik ga liever uit eten. Waarschijnlijk is dit mijn laatste seizoen. Ik wil meer gaan skitoeren en nog meer off piste skiën. Off piste kan het mooiste aan de andere kant van de oceaan. Canada lonkt. Helaas kan ik mijn geld maar één keer uitgeven.’

Yvette
op de
Aareitalm,
Zell am See

Zo'n lerarenjack helpt

Yvette Heideveld (29) uit Amersfoort is bezig aan haar derde seizoen bij ski-school Alpin, in Zell am See.

Als ik later groot ben, wil ik skilerares worden.' Dat zei ik al toen ik klein was. Vanaf mijn 21ste werden mijn winters in de bergen steeds langer; het begon met een paar weekjes, nu blijf ik hele seizoenen. Ik heb er mijn

huis en mijn baan in de jeugdzorg voor opgezegd. Hier werk ik ook met kinderen. Het contrast tussen die twee groepen is groot. Ik ben blij te zien dat ook veel kinderen wél gelukkig opgroeien, in gezinnen zonder problemen, zonder trauma's. Als skileraar leef je in een andere wereld dan thuis; je collega's zijn je familie, iedereen kent elkaar, je deelt alles. Relaties met iemand in Neder-

land houden zelden stand. Ik ga drie of vier keer per week uit. Dat is duur, daarom werk ik ook nog in een hotel. Als ik daar om 10 uur 's avonds klaar ben, kan ik kiezen: of naar huis, of naar een bar en ook snel dronken worden. Het wordt meestal dat laatste. Ik woon met drie anderen. Als je een man mee naar huis wilt nemen, overleg je een beetje met je kamergenoot. In de keuken staat een

bank... Of je gaat wat eerder weg uit de bar. Het gaat niet alleen om andere leraren hoor, ook toeristen – dat lerarenjack helpt. Het mooie is: die zijn na een week weer weg. Dit jaar heb ik een beetje pech. Ik ben gezakt voor mijn Landes 1-diploma, op buckels en off piste. Tijdens het trainen voor een herkansing heb ik mijn sleutelbeen gebroken. In mei wil ik het opnieuw proberen."

**'Ik kan kiezen:
of naar huis, of
naar een bar en
snel dronken
worden. Het
wordt meestal
dat laatste'**

De laagste op de ladder

Op zijn 18de streek **Wouter Kuit (34)** neer in Kaprun. Nu heeft hij er zijn eigen skilerarenopleiding.

Toen ik van de havo kwam, wist ik niet wat ik moest. Omdat ik dacht dat ik wel goed kon skiën, ging ik naar Kaprun en werd skileraar. Ik kreeg verkering met een Duitse collega die hier al woonde en op mijn 24ste kregen we een kind. Ik ben nooit meer weggegaan. In het hoogseizoen geef ik les bij ski-school Schermer. In het voor- en naseizoen werk ik voor mijn eigen bedrijf – de Ski Instructor Academy – en leid ik skileraren op. Op Anwärtercursussen zakt 30 tot 40 procent. En van degenen die het halen, werkt zo'n 60 procent hier maar voor een jaar. Dan zijn ze uitgefeest. En het valt vaak tegen, in zo'n klein, gedeeld appartement. Weinig aanzien ook; in deze streek staat skileraar zo'n beetje het laagste op de ladder, met het laagste salaris. Ik ben zelf acht maanden per jaar op de ski's en heb er nog steeds geen genoeg van. Mijn leven draait om skiën, is skiën. In de zomer ben ik canyoning- en raftinginstructeur. Ik zou misschien wat vaker naar mijn familie in Amsterdam willen, maar ik weet niet wat ik daar verder moet. Van een leven in de bergen word je een beetje wereldvreemd."

'Al zestien jaar acht maanden per jaar op ski's, en nog steeds heb ik er geen genoeg van'

Wouter
op de
Maiskogel,
Kaprun

Jordi in het Ice Camp op de Kitzsteinhorn, Kaprun

‘Vrouwenbezoek mag officieel niet, maar daar kun je onderling wel afspraken over maken’

Vrolijke leerlingen, vrolijke leraar

Het is het vijfde seizoen dat **Jordi van de Vecht (29)** uit Den Haag werkt voor skischool Schermer in Kaprun.

Ik woon met een Engelse collega en zijn hond in een appartement van 30 vierkante meter. De vorige vier seizoenen zat ik in een

skilerarenhuis. Dan ben je altijd met anderen, vooral veel eerstejaars. De sfeer in zo'n huis hangt af van de groep. Die moet zich 'zetten'; er is zoiets als de *storming phase*, een periode van aftasten, grenzen verkennen, een vorm vinden met elkaar. Vrouwenbezoek is officieel niet toegestaan, maar

daar kun je onderling wel afspraken over maken. Zelf ga ik niet veel meer uit, één keer per week ofzo. Er zijn hier veel verlokkingen. Maar ik heb sinds kort een vriendin in Nederland en zij is te leuk om op te geven. Ik heb vijf jaar geleden gekozen voor Kaprun vanwege de gletsjer,

het is sneeuwzeker. En als de skischool je bevalt, blijf je daar komen. Ik hou van het buiten zijn en van het skiën zelf. En ik vind het leuk mijn leerlingen vooruitgang te zien boeken. Ik heb de HALO gedaan, hbo sportdocent. Mijn leerlingen hier zijn op vakantie, ze zijn vrolijk. En ze zijn gemotiveerd

om iets te leren. Voor zo'n wintersportvakantie hebben ze gespaard. Daarom wil ik er een geweldige week van maken. Ik wissel de winters in Kaprun af met de zomers op de Canarische Eilanden. Daar geef ik surfles. Maar dit is waarschijnlijk mijn laatste seizoen hier. Ik wil wat meer vastigheid."